

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. december 2016
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Hanne Louise Jensen
Sagsnr.: 2016-0037-0166
Dok.: 2141825

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forskellige andre love (Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.) (L 73), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. november 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forskellige andre love (Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.) (L 73):

”Er ministeren enig i, at bøder for udeblivelse fra afsoning kan få ikke ubetydelige følger for de indsatte— og i værste fald modvirke formålene med afsoningen, altså at det kan afholde indsatte fra at udføre aktiviteter, der bidrager til, at de kan indtræde som samfundsborgere, når afsoningen er afsluttet?”

Svar:

Lovforslaget lægger op til at kriminalisere udeblivelse fra afsoning uden lovligt forfald, hvilket både sender et stærkt signal om, at udeblivelse fra afsoning ikke accepteres, og samtidig gives den dømte et konkret incitament til at møde op til afsoning.

Det forudsættes med forslaget, at udeblivelse fra afsoning uden lovligt forfald som udgangspunkt vil blive straffet med en bøde på 1.000 kr.

Hvis den dømte ikke kan eller vil betale, kan kriminalforsorgen beslutte, at bøden skal modregnes i den indsattes vederlag for beskæftigelse efter straffuldbyrdelseslovens § 42, stk. 1. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt en ydelse til dækning af personlige fornødenheder. Modregningen vil således kunne ske over flere udbetalinger af vederlag for beskæftigelse.

Forslaget ændrer ikke ved, at en indsat som udgangspunkt har ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet, jf. straffuldbyrdelseslovens § 38, stk. 1.